

РЕШЕНИЕ

№ 1005

гр. София, 21.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 03.02.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **6355** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.226 във вр. с чл.145 - чл.178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и чл.49, ал.2 от Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР).

Образувано е по жалба на Д. Т. М., М. Т. М. и М. Р. М. срещу ЗАПОВЕД №РД-18-24/02.03.2012г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър с която, на основание чл.49, ал.1 ЗКИР, са одобрени кадастралната карта (КК) и кадастралните регистри (КР) за землището на [населено място], район „П.“, Столична община.

С Решение №8876/18.06.2013г. на Върховния административен съд (ВАС), състав на Второ отделение по адм. дело №5328/2013г. е ОТМЕНЕНО Решение №6598/04.12.2012г. на Административен съд София – град (АССГ) по адм. дело №5664/2012г., В ЧАСТТА с която е отхвърлена жалбата по отношение на границите и площта на имот с идентификатор 55419.6702.81 и в тази част делото е ВЪРНАТО за ново разглеждане.

По същество жалбоподателките претендират, че са съсобственици на имот, който в КК не е отразен в съответствие с легитимиращите документи за собственост. Чрез процесуалния си представител адв. А. правят искане да бъде отменена Заповед №РД-18-24/02.03.2012г., в оспорваната ѝ част, а преписката върната на административния орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Претендират да им бъдат възстановени направените разноски по водене на делото, съобразно представения списък. Подробни съображения за недействителност

на оспорвания административен акт излагат в писмени бележки.

Ответникът – изпълнителен директор на АГЕНЦИЯТА по ГЕОДЕЗИЯ КАРТОГРАФИЯ И КАДАСТЪР (АГКК), оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител излага доводи за нейната неоснователност и моли съда да я остави без уважение. Подробни съображения за законосъобразност на процесната Заповед, в оспорваната ѝ част, излага в писмени бележки. Претендира да му бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованите страни: Н. С. Н., А. С. Н. и Д. Л. Н., ОСПОРВАТ жалбата и молят съда да я остави без уважение. Поддържат, че собственият им имот, възстановен на наследниците на Н. Г. К. по реда на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (ЗСПЗЗ) е бил правилно нанесен в КК, в съответствие с легитимиращите документи за собственост.

Заинтересованата страна Л. П. Дачева ОСПОРВА жалбата. Чрез процесуалния си представител поддържа, че Заповед №РД-18-24/02.03.2012г. е законосъобразна в оспорваната ѝ част, като при нанасяне на границите на имотите в КК са били спазени установените приоритети. Не претендира за разноси.

Останалите заинтересовани страни: Столична община, представлявана от кмета, Л. В. В., В. В. Д., А. К. М., В. К. К., Д. И. Ч., А. С. Н., С. Н. Б., Д. Н. Б., Й. А. Н., А. Й. Н., Р. Й. Ч., М. Л. Г., Е. И. П., Г. И. Г. и К. Л. Н., всички редовно уведомени за образуваното съдебно производство, не се явяват, не се представляват по делото и не изразяват становище по жалбата.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателките са наследници на Т. Д. М., което обстоятелство установяват с Удостоверение за наследници №1902 от 15.04.2010г., издадено от район „С.". По делото е приет Нотариален акт (НА) за собственост на недвижим имот, даден в замяна срещу имот включен в блока на ТКЗС с №161/15.04.1964г., том VIII, нот. дело №1246/1964г., видно от който наследодателят Т. М. е придобил в съсобственост една нива в землището на [населено място], местността „Лозето", цялата с площ от 2500 кв.м. Цитираният имот е бил реално поделен между съсобствениците със съдебна делба, в резултат на което Т. М. е получил владението и е станал изключителен собственик на 500 кв. м. неурегулирано празно място в землището на [населено място], м. „Лозето" – зона „Знаме на мира", представляващо имот пл. №79а по скицата на вещото лице. За установяване на това обстоятелство по делото е приет Протокол от 01.07.1985г. на Софийски районен съд (СРС), 41 с-в по гр. дело №7189/1985г., заедно със Скица от 25.06.1985г., приложение и неразделна част от съдебния акт.

С НА №139/28.01.1998г., том I, нот. дело №150/1998г. и Удостоверение за наследници изх. №83/02.09.2013г. заинтересованите страни Н. С. Н., А. С. Н., К. Л. Н., Д. Л. Н., М. Л. Г., Е. И. П., Г. И. Г., Й. А. Н., А. Й. Н., Р. Й. Ч., С. Н. Б. и Д. Н. Б., се легитимират като съсобственици на недвижим имот – нива с площ от 1239 кв.м. в землището на [населено място], м. „Лозето", възстановена на общия им наследодател Н. Г. К. по реда на ЗСПЗЗ с Решение №5183/10.10.1997г. на Поземлена комисия [община] (ПК). Заинтересованите страни Л. П. Д. и Д. И. Ч. са наследници на Ц. В. Ч., съгласно Удостоверение за наследници №9301-902/12.08.2013г., издадено от Столична община, район „П.". По силата на Договор за доброволна делба от 02.04.1999г., вписан в

книгите по вписвания с вх. рег. №6858 като акт №27, том V, наследодателката Ц. Ч. е придобила в изключителна собственост реална част от имоти пл. №356 и пл. №357, кад. лист Г-9-5-В от неодобрения кадастрален план на [населено място], с площ от 1587.33 кв.м. Не е спорно по делото и този факт се установява с приетата съдебно-техническа експертиза, че имотът описан в Дял IV от Договора за доброволна делба от 02.04.1999г. е бил нанесен и е идентичен с имот пл. №379 от неодобрения кадастрален план на [населено място], [населено място].

Административното производство по създаване на кадастралната карта и кадастралните регистри за територията на район „П.“, Столична община е открито със Заповед №РД-16-4/19.02.2008г. на изпълнителния директор на АГКК, обнародвана в Държавен вестник (ДВ), бр.27/11.03.2008г. Съобщението е публикувано и във всекидневниците „Монитор“ и „Т.“ от 15.03.2008г. Кадастралната карта и кадастралните регистри за територията на [населено място] и Г., район „П.“ са приети от службата по геодезия, картография и кадастр с Протокол № КД-10-23-23/04.05.2010г. и са обявени на заинтересованите лица чрез обнародване в ДВ, бр.63/13.08.2010г., както и във вестниците „Монитор“ и „Т.“ от 19.08.2010г. Срещу данните, отразени в кадастралната карта и кадастралния регистър за имоти пл. №, №79,81,82,83 и 84 жалбоподателките и част от заинтересованите страни са направили писмено възражение с рег. №94-13289/21.09.2010г., което е било разгледано, но не е уважено от комисията по чл.47, ал.1 ЗКИР (решение по т.468 по Протокол №КД-10-23-18/14.07.2011г.). След изтичане на срока за възражения и допуснатите с Решения на комисията изменения в приетите кадастрална карта и кадастрални регистри, административният орган е постановил процесната Заповед.

За изясняване на делото от фактическа страна е приета съдебно-техническа експертиза (СТЕ). Заключение на вещото лице инж. Б. не е оспорено от страните и съдът го кредитира като обективно и компетентно дадено и въз основа на него приема за установени следните релевантни за спора факти: 1) Имотът на жалбоподателките, описан в дял II от Протокола за делба от 01.07.1985г., е идентичен с имот пл. №81 попълнен през 1986г. в кад. лист 777 от неодобрения кадастрален план на планоснимачен район „Детски град“; 2) Имотът попада в терен, отреден за „Детски град“, съгласно изменение на Общия градоустройствен план (ОГП) на [населено място], одобрено от министъра на архитектурата и благоустройството през 1972г.; 3) През 1999г. и 1997г. въз основа на реституция по Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (ЗСПЗЗ) неодобреният кадастрален план е бил попълнен съответно с имоти пл. №379 и пл. №330 - най-южната част на който е идентична с имот с идентификатор 55419.6702.771. С нанасяне на тези имоти значително е намалена площта на имота на жалбоподателките, попълнен през 1986г. на основание извършената делба.; 4) С Решение №63 на Столичния общински съвет (СОС) по Протокол №32/10.12.2001г. са били одобрени кадастрален и регулационен план на местността „Детски град“. Като основа за проектиране на регулацията е послужил неодобреният кадастрален план от 1979г.; 5) Планът от 2001г. е бил оспорен в частта за имоти с идентификатори 55419.6702.81, 55419.6702.82, 55419.6702.379 и 55419.6702.771 и не е влязъл в сила. Имот с идентификатор 55419.6702.704 съответства на [улица] за която подробният устройствен план е влязъл в сила и регулацията е приложена.; 6) Границите на имоти с идентификатори 55419.6702.82, 55419.6702.81, 55419.6702.771 и 55419.6702.379 са отразени в КК в съответствие с тези от неодобрения кадастрален план на [населено място], планосн.

район „Детски град”, с изключение на източните граници на имоти пл. №81 и 82 – откъм улицата, които съответстват на заснетата на място ограда.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. Подадена е в преклузивния срок за оспорване по чл.49, ал.2 ЗКИР. Настоящият състав приема, че жалбоподателките са „заинтересовани лица” по смисъла на чл.49, ал.1 ЗКИР, доколкото претендират да е съсобственици на недвижим имот, който попада в обхвата и непосредствено се засяга от приетата кадастрална карта и кадастрален регистър.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателките оплаквания и извърши проверка на оспорвания административен акт на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

ЗАПОВЕД №РД-18-24/02.03.2012г. е издадена от компетентен административен орган в рамките на предоставените му правомощия, съгласно чл.49, ал.1 ЗКИР.

Актът е в предписаната от закона форма и при постановяването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила за създаването на кадастралната карта и кадастралните регистри, установени в чл.35 – чл.49 ЗКИР.

Настоящият решаващ състав приема, че оспорваната Заповед е съответна на материалноправните норми и на целта на закона.

Съгласно легалното определение на чл.2, ал.1 ЗКИР кадастърът е съвкупност от основни данни за местоположението, границите и размерите на недвижимите имоти на територията на Република Б. набирани, представяни, поддържани в актуално състояние и съхранявани по установен от този закон ред. В чл.41 ЗКИР и чл.41 от Наредба №3/28.04.2005г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри (Наредба №3) е установено, че кадастралната карта и кадастралните регистри се създават чрез обединяване на данни от карти, планове, регистри и други източници, одобрени по предвидения законов ред. При обединяване на данните за установяване на границите на поземлените имоти - обект на кадастъра, административният орган е обвързан от приоритетите, дадени в разпоредбата на чл.14, ал.1 от Наредба №3 (приложимата редакция ДВ, бр.82/21.11.2001г.): 1) означеното по реда на чл.38, ал.1, т.2 ЗКИР местоположение върху терена или от посочените от собствениците гранични точки, в съответствие с актовете, определящи правата върху имотите; 2) кадастралните планове, одобрени по реда на отменените ЗЕКНРБ и З., на §40 ПЗР ЗИД ЗКИР (ДВ, бр. 36 от 2004 г.), и от карти, създадени по реда на ЗСПЗЗ и ЗВСГЗГФ; 3) регулационните планове, одобрени по реда на отменения З. - за имотите с приложена регулация, границите на които не са материализирани; 4) съществуващите на място материализирани граници, когато не са означени или посочени по реда на т.1.; 5) карти, планове и друга документация, предоставени по реда на чл.36 от ведомства, областни и общински администрации, юридически лица и други.

В настоящия случай е безспорно установено с приетата СТЕ, че границите на имоти с идентификатори 55419.6702.81, 55419.6702.82, 55419.6702.771, 55419.6702.704 и 55419.6702.379 не са били означени по реда на чл.38, ал.1, т.2 ЗКИР с регламентирани трайни знаци или с посочени от собствениците им гранични точки. Установено е

също, че по отношение на тези имоти няма влязъл в сила кадастрален или регулационен план от които да бъдат извлечени данни за местоположението и границите им. Единственият източник на графични данни за тези имоти е неodobреният кадастрален план на [населено място] и съгласно неоспореното заключение на СТЕ границите им в КК са нанесени в съответствие именно с този план поради липса на други източници по смисъла на чл.41 ЗКИР във вр. с чл.14, ал.1 от Наредба №3/2005г. Единствено източната граница на имота на жалбоподателките е отразена по заснетата на място нерайно материализирана ограда, която съответства на уличната регулационна линия на плана от 2001г., който по отношение на уличната регулация е влязъл в сила и е приложен.

В настоящия случай административният орган е използвал единственият възможен източник на кадастрални данни – неodobрения кадастрален план, поради което и съдът приема, че Заповед №РД-18-24/02.03.2012г., в оспорваната ѝ част е законосъобразен административен акт и не следва да бъде отменяна.

От изложеното в жалбата и в писмените бележки по същество може да се направи извод, че между жалбоподателките и собствениците на имоти с идентификатори 55419.6702.771 и 55419.6702.379 е налице спор за материално право, в частта на застъпването с имот пл. №81 от неodobрения кадастрален план на [населено място]. Този спор обаче, не може да бъде разрешен нито от административния орган при нанасяне на границите на имотите в КК, нито в настоящото съдебно-административно производство. Спорът за собственост следва да бъде отнесен към общия съд и след разрешаването му с влязъл в сила съдебен акт за жалбоподателките остава открит път за изменение на КК и КР.

Предвид изхода на правния спор и на основание чл.143, ал.4 АПК и чл.8 във вр. чл.7, ал.1, т.4 от Наредба №1/ 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, на ответника се дължат разноски, в размер на 150 (сто и петдесет) лева за юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 172 ал. 2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25-и състав

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Т. М., М. Т. М. и М. Р. М. срещу ЗАПОВЕД №РД-18-24/02.03.2012г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастр.

ОСЪЖДА Д. Т. М., ЕГН [ЕГН], М. Т. М. с ЕГН [ЕГН] и М. Р. М. с ЕГН [ЕГН], всички с адрес: [населено място], [улица], да заплатят ОБЩО на Агенцията по геодезия картография и кадастр, представлявана от изпълнителния директор, с адрес – 1618 С.,[жк], [улица], сумата от 150 (сто и петдесет) лева – разноски по адм. дело №6355/2013г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБългария в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова